

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valót.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az osztársadalmi érdekvédelmet országos hatókörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/

SAJTÓPOSTA

A rendszerváltozás veszteségeinek készülő világhálós népújság, a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** tömegkommunikációs rovata, benne a lakosság aktuális témakörű **egyetértő észrevételeivel**, jobbító **kritikai jelzéseivel, tiltakozásaival, kérdéseivel, javaslataival**, amelyek névvel, jeligével, illetve ezek nélkül is nyilvánosságot kaphatnak — a lapunkhoz elektronikusan, postai úton, illetve személyesen eljuttatott információk ellenőrzött és szerkesztett változatában, megőrizve minden közlendő anyag eredeti tartalmának lényegét.

- (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.
- (2) Magyarország elismeri és védi a sajtószabadságot./ Részletek az **Alaptörvény VIII. cikk-éből**/

*

3. § A Magyar Köztársaságban a médiaszolgáltatások szabadon nyújthatók, a sajtótermékek szabadon közzétehetők, az információk és a vélemények a tömegkommunikációs eszközök útján szabadon továbbíthatók... /Részletek a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényből**/

*

4./ § (1) A Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, valamint biztosítja sokszínűségét.

(2) A sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is. /Részletek a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló **2010. évi CIV. törvényből**/

Internet: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**

Főszerkesztő: **Velkei Árpád**
a **MAGYAR ÚJSÁGÍRÓK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE /MÚOSZ/**
Küldöttgyűlésének tagja

VERSENYSZFÉRA? TERVGAZDASÁG?

Az idei Új Esztendő első napjaiban személyesen jártam az egyik vidéki nagyobb település ama klubjában, ahol nyugdíjas korú embereknek volt az ilyenkor szokásos találkozója. Soraikban a legfiatalabb is közel járt már a 70. életévéhez, a legidősebb életkora pedig meghaladta a 90 esztendőt. Többségük egykoron, a **szocializmus** idején az állami gazdaságokban, a termelősövetkezetekben, az ipari nagyüzemekben, a kisipari közösségekben kereste a biztos kenyerét, részint vezetőként, másrészt egyszerű dolgozóként.

Bár mindannyian a szabad idő kellemes eltöltése céljából, vagyis például kártyázni, sakkozni, no meg csak egyszerűen beszélgetni jöttek össze, ám amikor megtudták, az egyetlen **világhálós népújság** vezetőjeként kerültem a társaságukba, körém gyűltek, azután mindannyijukból kezdtek ömleni a közeli és a távoli múlttól szóló pozitív emlékek, élmények, ezeket szembesítették az elmúlt 23-24 évben történt rettenetes dolgokkal, amelyeket nemrégén így summázott a KSH Statisztikai tükör című kiadványa: **Hazánk lakosságának majdnem fele nyomorog és nélkülözésben él.** /Itt hivatkoznom kell a tavaly karácsony előtt sok-sok családhoz, a Gyermekétkeztetési Alapítványtól eljutott adománygyűjtő lapra, amelynek első sorában is olvasható eme döbbenetes tartalmú közlés./

A nénik és bácsik mondandói spontán jöttek elő, s ezekből megtudtam, ők nem járnak tüntetésekre, vagy utcai gyűlésekre, de rádió és televízió úgymond közéleti csevegő műsoraiban sem kérnek szót, mi több, a választásokról is távol maradnak. Miért? Mert egyáltalán nem látják értelmét az itt folyó, s **döntően öncélú politikai küzdelmeknek, annak, hogy négyévenként újra és újra húzogatja a gyeplőt ilyen és olyan irányban egy féltucatnyi politikai csoportosulás, amelynek összes taglétszáma nem több néhány 10 ezernél.** Akik úgymond média-ráolvasással próbálnak hatni a tömegekre, amelyek egyre nagyobb számban szegényednek el.

Ezek az idősek egybehangzóan látják: **a demokrácia, a jogállamiság, a szabadság, a piacgazdaság magyarországi produktumai nemigen jelentenek többet az üres szólamoknál!**

Figyelve a megszólalók fontos és nagy alaposágú közléseit, hamar döntöttem arról, hogy muszáj jegyzetelnem, s az anyagok összegzett lényegét az alábbiakban adom közre, voltaképpen elgondolkodás és mérlegelés céljából. A szavak, mondatok rögzítésekor nem arra figyeltem, kik mondják, hanem arra, mit mondanak:

Több mint 23 éve sulykolják belénk...

...etetik meg velünk azt a szépreményű teóriát, filozófiát, miszerint a gazdasági és a társadalmi élet területének legfőbb motorja a **versengés**, ami arra sarkallja a szereplőket, hogy mindig többet, jobbat alkossanak, teremtsenek. Csak hát a ránk terebélyesedett kapitalista rendszerünk meg 1990 óta az igazolja, hogy az illetén módszer és törekvés kevéssel haladja meg a pofonegyszerű **fikció, hipotézis** jelentőségét.

Vegyük csak a kézenfekvő példát, a sportot. Mi történik ott? A résztvevők azon fáradoznak, szorgoskodnak, küszködnek, hogy a másikkal, a többiekkel szemben ők legyenek a győztesek. Mindehhez a forrásuk a rengeteg edzésben, a testi fejlesztésben gyökerezik.

Csak hogy nagyon régóta ismert e területen a két úgymond mételemotiváció, nevezetesen, a **doppingozás** és a **bundázás**. A nemzetközi és a hazai sportvilágban rengeteg ilyen eset történt már, amelyekről elmarasztaló szakágazati jelentések, döntések és bírósági ítéletek tanúskodnak.

Ha az előzőket kivetítjük a mindennapi élet széles mezejére, a hasonló káros eseteket, jelenségeket bizony ott is tetten érhetjük.

Mielőtt azonban a részletre kitérnénk, indokolt egy kis visszatekintés:

A szocializmus időszakában...

... az életünk motorja a tudatos, szervezett tevékenységünk előzetes kidolgozása, vagyis a **tervezés** volt. Az iparban, a mezőgazdaságban, az oktatásban, a kultúrában, az egészségügyben, az akkori ellátásokban, szolgáltatásokban, egyszóval mindenütt megtalálhatóak voltak a tervezési csoportok, a tervosztályok, s ezek fölött pedig működött az **Országos Tervhivatal**, amely egyrészt összefogta a területi igényeket, másfelől a népgazdaság egészét tekintve leosztotta a feladatokat. Ezek a folyamatok azonban úgymond tisztán zajlottak, technológiai machinációk, vagy éppen pénzbeli csalások nélkül. A hazai sajtó pedig a **rendszeres termelési riportjaival** mindig fókuszált az életünk ezen üttőereire, vagyis minden történés a nyílt színen zajlott. De mi történt a rendszerváltozás után?

A kapitalizmus titkai mögött

Kiokoskodták a személyi adatvédelem, s megizmosították az ÜZLETI TITOK intézményét, amelyek alapján hazánk többszázezerre feldarabolt termelőegységei gyakorlatilag szinte kivétel nélkül afféle zárt palást mögé bújtak, ami azt jelenti, munkájukról, módszereikről már nem szólnak a nyilvánosság előtt, legfeljebb a reklámok révén ajánlgatják a portékájukat. Vagyis többé nincs termelési riport! Hogy miért lehet ez? Nagy valószínűséggel azért, mert van okuk elhallgatni ama működési elemeiket, ahol elrejtőzik a „doppingolás” és a „bundázás” gyakorlata,

amelyek mögött lehetnek, vannak a tisztességtelen haszonszerzés gyártási és forgalmazási elemei. Közöttük ama silány ráfordítású trükkös megoldások, ahonnan előrukkolhat az olcsóság lehetősége. Ami előnyt jelenthet a többi piaci szereplővel szemben, akik persze szintén próbálnak kifőzni valami sajátos technológiát-technikát, hogy ők is a versenyben maradhassanak, esetleg az élmezőnybe is kerüljenek.

És most vissza a sporthoz. Ugye ezerszer láttuk és hallottuk, hogy a lelátókon ülők, állók, vagy a versenypálya mentén figyelgetők ezreitízezrei szinte örvongve hurráznak, amikor a kedvenc csapatuk, vagy sportolójuk elsőként végez. Aztán jön a hidegzuhany, amikor a vizsgálat kiderítette, az illető személy doppingolt, tehát teljesítménynövelő szert szedett, vagy a csapat bundázás, vagyis pénzbeli lefizetés révén ért el sikert. Mindezekről rádió és tévés riportok, meg újságcikkek szólnak, amelyeket azonban már csak a korábban harsogók döbbszent csendje követi.

De mi van az élet más területén? Hát nem más, minthogy versenyhatósági, súlyosabb esetben pedig már rendőrségi és egyéb eljárásokból értesül a lakosság, hogy a piaci versenyzők egyes résztvevői a szabályokat, előírásokat súlyosan megsértették, esetleg szakszerűtlenek voltak, vagy tudatos csalással érték el a valójában kevésbé hasznos, vagy teljesen értéktelen „eredményüket”. Hogy ezek miben jutnak kifejezésre? Például abban, hogy az új villanykörte pár hét után kipurcan, a boltban kapott élelmiszer minősége gyenge, a lefektetett parketta hamar felpúposodik, a megvásárolt hűtőgép, televízió, autó gyorsan elromlik stb.

Mindezek után óhatatlanok a kérdések: Miért jó az egy társadalomnak, egy országnak, ha a termelés, ellátás, szolgáltatás versenytempóban történik? Felmérte már valaki ez ebbéli károk mértékét, meg azt, hogy a pórusul járt fogyasztóknak mekkora a száma, s azzal miképpen állnak arányban a kártérítések?

A versengés maradjon a sport világában

A felvetett problémák, aggodalmak csak azt igazolhatják, hogy a kapitalista verseny-örület korántsem lehet a társadalom egészét szolgáló legideálisabb működési formáció. És egyáltalán nem viszi az embereket a Bibliában is említett mennyországba. Sőt! Ahol 20-40-60 éve, vagy

éppen 200 esztendeje alkalmazzák a tőkés világnak eme „értékteremtő” módszerét, ott is ma már szinte hetenként, havonként mennek az utcára tíz- és százezrek, kárvallottként síkra szállva a versenyhajszában tönkretett életük jobbításáért. Sztrájkok vannak ma már majd nem mindig és minden helyen, ahol — Ady Endre szavait kölcsönözve — zavartalanul tevékenykedhetnek a disznófejű, s versengés révén is profitot zsebre vágó nagyurak.

És csak remélni lehet, hogy egyszer a kifosztott és munkanélküliségre kárhoztatott **irdatlan tömegek olyannyira összefognak, hogy számúzhetik az alkotó élet színteréről a versengést**, amit a sportvilág arénaiban, stadionjaiban kell meghagyni! Persze ott is folyamatosan ellenőrizendő, hogy minden a tisztesség követelményei szerint történjen!

Üzleti érdek helyett, társadalmi szükséglet

Befejezésül annyit: a volt **közösségi társadalmunk** szintén **ismerte a versenyt, de az a népgazdasági céloknak volt alárendelve**, s döntően a munkahelyi kollektívák között zajlott, ahol a fő eljárási elemekhez például a fegyelmezett, pontos és szakszerű munkavégzés tartozott, amelyekről folyamatosan tájékozódhatott a nyilvánosság! Mielőbb vissza kellene térni e bevált módszerekhez, s ahhoz, hogy **ne a szűkös üzleti érdek, hanem a társadalmi szükséglet írja elő: mely árut, milyen mennyiségben és minőségben kell előállítani, forgalmazni!**

2013. január 6.

Velkel Árpád
rovatszerkesztő

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA

a **rendszerátváltás veszteségeinek** készülő

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG-ot!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarország.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarország@fuggetlenmagyarország.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
